

[Eva Møller]

for samfundet, men som eventuelt har en meget lille elevtilgang, kan opretholdes.

Også vi vil medvirke til, at udvalgets arbejde bliver let, og at forslaget dermed får en hurtig gang igennem Tinget.

Aage Frandsen (SF):

Forslaget har tre hovedelementer. Det ene nogle rene konsekvensrettelser i forhold til de love, der blev vedtaget vedrørende erhvervsuddannelserne i foråret. De ændringer kan vi ikke have noget imod, tværtimod er det helt naturligt.

For det andet er der tale om det, som regeringen kalder afbureaukratisering. Nu er det jo sådan, at hver gang der er et eller andet, som regeringen skal have vedtaget, bruges ordet afbureaukratisering. Her er det vel egentlig bare, at staten slipper for nogle udgifter. Det kan godt være, man også slipper for lidt bureaukrati, men det er staten, der primært slipper for nogle udgifter i forhold til, hvad den har haft hidtil. Vi vil da gerne se på, om det nu også er rimeligt at ændre det på dette punkt. Under alle omstændigheder synes vi, at ordet afbureaukratisering efterhånden kan bruges til alt, hvad regeringen kommer med.

Hvad angår det tredje element, økonomistyringen, har vi ikke noget imod princippet, som ligger i forslaget. Vi lægger megen vægt på den bestemmelse, som er i § 15, stk. 2, hvor der står, at der kan gives særlige tilskudsregler for uddannelse og kurser med lille elevtilgang. Hvad det betyder, vil vi kigge nærmere på i udvalget og se, om der dermed også er sikkerhed for, at taxametersystemet ikke medfører en centralisering, som der jo altid er en risiko for, hvis man ikke tilgodeser de mindre kurser og de uddannelser, der har en lille elevtilgang.

Med de bemærkninger kan jeg sige, at vi på baggrund af udvalgsarbejdet vil tage endelig stilling til, om vi kan tilslutte os forslaget. Det er altså ud fra en bekymring om, at ordet afbureaukratisering er blevet misbrugt her, og så spørgsmålet om, at de små kurser og uddannelser er sikret.

Hanne Severinsen (V):

I Venstre kan vi tilslutte os lovforslaget. Det er jo en logisk konsekvens af vedtagelserne af erhvervsuddannelserne sidste forår, som der jo heldigvis var stor enighed om i Folketinget.

Derfor er det også kun rimeligt at sørge for, at de videregående teknikeruddannelser også bliver bragt i overensstemmelse med erhvervs-skoleuddannelserne. Det gælder dels terminologien og dels den økonomistyringsmodel, som jeg tror bliver vældig god for erhvervsuddannelserne, men som givetvis også her vil føre til større lokal fleksibilitet og nyskabelser. Det tror jeg at vi alle sammen kan være enige om ville være en vældig god idé, hvis det bliver nemmere, at den slags ting kan ske.

Jeg håber, at denne sag vil få en let gang i udvalgsbehandlingen, og det vil vi i hvert fald gøre vores til.

Pia Dahl (FP):

Det lyder utroligt, men jeg kan næsten sige, at Fremskridtspartiet er 100 pct. enige i SF's ordførertale, blot med den lille ændring, hvis jeg må sige det sådan, at i § 15, stk. 2, lægger vi stor vægt på i positiv retning, at der står med hensyn til de særlige tilskudsregler til uddannelser og kurser med lille elevtilgang: »hvis det ud fra erhvervsmæssige hensyn er vigtigt at bevare det pågældende kursus eller den pågældende uddannelse«. Det synes vi er vigtigt.

Men alt i alt kan jeg da godt sige, at vi også er positive og håber, at det kan gå glat igennem. Det kan da godt være, hvis vi får svar på nogle af de spørgsmål, der blev stillet, at vi vil tænke os om en ekstra gang, men ellers er vi da positive.

Lysholm Christensen (KRF):

Dette typiske fredagseftermiddagsforslag skal ikke møde nogen stor modstand fra Kristeligt Folkeparti, hverken her fra talerstolen eller under udvalgsarbejdet. Det er en naturlig ajourføring efter den vedtagelse, der har været på området tidligere. Vi synes, det er naturligt, at man også indfører taxametersystemet her, og vi har forstået det således, at det også vil betyde en forenkling og decentralisering, tanker, som vi kan tilslutte os. Vi kan tilslutte os forslaget en villig behandling.

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg kan forstå på den sidste taler, at der er blevet tradition for, at man om fredagen fremsætter fremragende, dybtgående og velforbedrede forslag, som samler tilslutning i Tinget, og